

Nr 262.

Av herr **Barnekow m. fl.**, om anslag till bidrag till jordbrukare-
ungdomens förbund.

Om icke landsbygden skall avfolkas, är det säkerligen nödvändigt att ej blott de ekonomiska betingelserna för jordbrukarna och andra där boende i görligaste mån förbättras. Det fordras även att landsbygdens ungdom från barnåren bibringas kunskaper i hemmets och jordbrukets skötsel samt en brinnande kärlek till jorden och naturen, ty svårligen lär landsbygden någonsin kunna erbjuda samma lockande möjligheter till inkomster och nöjen som städerna.

Genom att omhändertaga särskilt de yngre såväl gossar som flickor fyller J. U. F. här en stor uppgift. Man får slående bevis för hur livligt dess arbete uppskattas, då man ser huru överallt där rörelsen fått insteg medel anslås och frivilliga medhjälpare med glädje offra tid och krafter.

Även statsmakterna hava insett detta, och riksdagen har lämnat bidrag såväl till den centrala verksamheten som till konsulentverksamheten. Det måste emellertid med beklagande konstateras, att konsulentverksamheten på grund av bristande medel ej kan utsträckas till hela landet, ej heller synes det vara möjligt för det centrala organet att utan ökade anslag utöka sin ledande verksamhet. Det förefaller som om lantbruksstyrelsens uttalade önskan, att åtminstone en manlig ungdomskonsulent och en kvinnlig borde vara anställda inom varje hushållningssällskaps område för resp. 7 och 4 månader, borde uppfyllas.

På grund av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till bidrag till jordbrukare-
ungdomens förbund för budgetåret 1937/1938 anvisa ett an-
slag av 115,600 kronor att användas på sätt lantbruksstyrel-
sen föreslagit.

Stockholm den 20 januari 1937.

R. Barnekow.

Kerstin Hesselgren.

And. Hilding.

Hjalmar Gustafson
i Dädesjö

P. L. Persson
i Undersvik.

Jonas Eriksson,
Frägsta.

Erik Magnusson,
Tumhult.

Folke Kyling.

C. Oscar Nolin.